

NOTES SOBRE TEMES

D' ACTUALITAT

PRÓLEG

Aquestes èpoques d'agitació i d'apassionament, com la present època electoral, són les que posen més a prova els homes que, en una o altra forma, actúen en públic. Principalment pels periodistes és quan és l'hora de les grans precaucions, car és perillosíssima la degradació. Però nosaltres que tenim l'intenció de no degenerar, ni donar lloc a que per culpa nostra altres degenerin, hem de fer gran estudi en comentar amb prudència i discutir amb discreció.

Dins les presents notes recollirem les principals objeccions que, per escrit o de paraula, es facin a l'actitut electoral de la Lliga, i procurarem, com en tot, que 'l fi de la controversia sia la millora.

I

EL PENDRE LES COSES COM UN PASSATEMPS.

Ço és un mal prou estés que cal vèncer. Precisament una de les qualitats que caracteritza la fortitut, tant en els pobles com en els homes, és *saber pendre les coses en serio*.

Pendre les coses en serio no vol dir precisament enfadar-s'hi; vol dir, simplement, pendre-les, tractar-les i resoldre-les amb el màxim possible de coneixement, d'amor i d'honradesa. De manera que's tracta d'una qüestió de tècnica i a l'ensempe de moral. Els que de tot en fan un entreteniment; els que enreden les coses agafant-les com a passatemp; els que les distancien, frívolament, de la veritat i, per tant, de la justícia, fan lamentable exhibició de incapacitat i de immoralitat.

Cal tenir això ben present en les hores actuals en que al perill d'una habitud massa estesa se uneix el del fàcil apassionament.

II

AMOR A OLOT, VIRTUT DE CIUTADANIA I ACTIVITAT, SÓN CONDICIONS QUE NO ESTÁN VINCULADES EN CAP FILIACIÓ POLÍTICA, PERÓ TAMPOC PODEN TENIR PROU EFICACIA QUAN SÓN EXCLUSIVAMENT PERSONALS.

D'aquest tema s'en diu ja alguna cosa en l'ar-

ticle «La Lliga Regionalista en les darreres eleccions», però encara s'en pot parlar més dintre el mateix punt de vista.

Pot lamentar-se que aquelles condicions (amor a Olot, virtut de ciutadania i activitat) no siguin, dissortadament, virtuts conquistades ja per nostres agrupacions polítiques, però cal tenir la convicció de que les poden conquistar. Se ha de desitjar que les tinguin i s'ha de laborar amb decisió perquè les adquireixin. I això pot lograr-se per mitjà de la predicació i sobre tot per mitjà del bon exemple.

Bona cosa és que les persones individualment posseixin i exercitin aquelles virtuts, però serà major el profit que la ciutat treurà del culte a les mateixes si passen a ésser patrimoni del major nombre possible de persones i, majorment, dels grups polítics, car és innegable la major força expansiva de les col·lectivitats, sa major aptitud per al proselitisme i sa més enèrgica esfera d'acció molt més extensa que la de les persones isolades.

Altra ventatja hi ha de que aquelles virtuts les persones les exercitin des de un grup polític (apart de la major difusió del bon exemple) i és la de l'estímul per a generalitzar el sentit de la responsabilitat, molt més exigible a un grup polític que a una persona per raó de son major caràcter públic i per lo tant més discutible.

Aleshores les persones han de respondre de sa actuació pública davant del seu propi grup i aquest davant de la ciutat. La responsabilitat és racional i canalitzada.

III

HEGEMONIA, COALICIÓ, INTEL-LIGENCIA,
COL-LABORACIÓ.

Hegemonia: domini. Valdría més, apostolat; o en tot cas domini per mitjà de la persuassió i del bon exemple.

Coalició: arma defensiva. Aquets moments no són propicis per a pendre actituds defensives, per la senzilla raó que ningú ataca. Més aviat lo que cal, ara, és aprofitar-se de l'ambient de repòs que's respira per a treballar, cada u en lo seu. Però treballar **SERIOSAMENT** i sense esperar a que tot ho facin els altres.